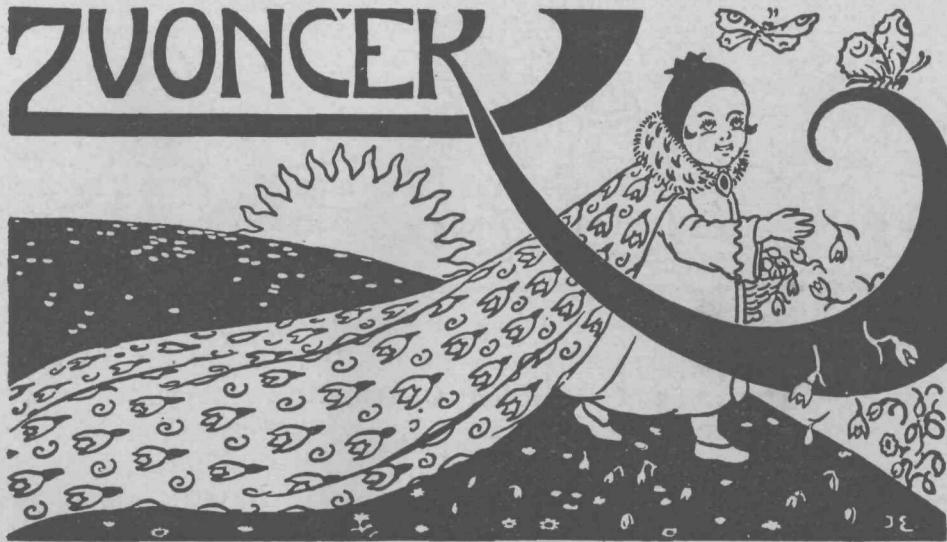

ZVONČEK

Štev. 6.—XXVIII.

Februar 1927.

Na dvorišču.

*Ob dvoru vije leh se bujna kita,
tam je devojčica Alenka skrita.*

*Jazmina grm nad njo se pne dehteč,
na klopci sence mir leži hладeč.*

*V rokakh se kvačka z nitko poigrava
in k dopleteni zvezdi zvezda plava.*

*Od dela se Alenka zdaj ozre,
kaj li po dvoru vse šumi in vre.*

*Leseni žleb dovaja svežo vodo,
ki v kamenito se lovi posodo.*

*Od nje krepilni se odbija hlad,
domača tam napaja se živad.*

*Pred svojo hišico Perun že sanja,
renči, nadležne muhe si odganja.*

*Alenka hudomušno se nasmeje,
poljubi solnčni žarek jo skoz veje.*

*Široko kokla pregleduje dvor
in ljuta pazi na svoj mladi zbor.*

*Vrabičev jata drzno se preleta,
od kraje žetve si največ obeta.*

*Golobec z golobico se vesel
gruleč na hišno sleme je popel.*

*Puran v tleh brusi krila si šumeča,
zastava s kljuna mu visi rdeča.*

*Prihujeno za voglom maček ždi,
nevarno z repom kroži in preži.*

*Petelin pa se gospodarja čuti,
ponosno mu udarijo peruti.*

*Veselo mu zakrkilika glas,
preplaši maček se, zbeži na vas.*

E. Gangl.

